

[Lange.]

Arveafgiften. Forhøjelsen af Indkomstskatten rammer baade Personer og Selskaber og vil blive en tung Byrde for Erhvervslivet ikke mindst under de nuværende vanskelige Forhold, der gør, at Erhvervslivet trænger mere til Lettelser end til nye Byrder. Indkomstskatteforslaget gaar ud paa en Forhøjelse paa 40 pCt., og man maa nok sige, at det er en kraftig Forhøjelse, naar man allerede i det samme Finansaar har faaet et ekstra Kvartals Skat. Den samlede Forhøjelse bliver paa den Maade mindst 65 pCt. Dertil kommer den særlige Bestemmelse, at disse 40 pCt. dels skal indbringe 20 Mill. Kr. til Lettelse af Amtsskatterne, dels skal indbringe ca. 3 Mill. Kr., som skal indgaa i Statskassen. Der er her det mærkelige og nye, at der ikke i Lovforslaget staar, at Til læget skal være 40 pCt., men at det er „beregnet“ til 40 pCt. Jeg mener, at dette mere naturligt havde hørt hjemme i Bemærkningerne. Naar man vil sætte et Procenttal i selve Loven, bør det angive en fast Grænse. Det er, tør jeg sige, en ny Opfindelse saaledes i en Lov at anføre, at man beregner den Skatteforhøjelse, man foretager, til 40 pCt. af Indkomstskatten. Jeg ved ikke, om det er et Led i Partiet Venstres nye Tilpasningsprogram. Hidtil har Venstre krævet en Tilpasning gennem Tilpasning af Udgifterne til de Indtægter, som paa sædvanlig Maade flød ind i Statskassen, men efter den Lov, der her kommer til Veje, vil det blive Udgifterne, der bliver det faste Punkt. Der er en stor Fare for, at det, naar dette vinder Indpas, bliver den gældende Regel i Fremtiden, at Skatteprocenten bliver skiftende. Det vil naturligvis være behageligt for Finansministeren, men det havde været i høj Grad ubehageligt for Skatteyderne, hvis en saadan Regel havde været gældende med Hensyn til den Indkomstbeskatning til Staten, vi i Forvejen har.

Den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, at det ikke er efter hans Ønske, at der i dette Lovforslag ikke findes en Bestemmelse om, at de midlertidige Skatter ikke kan fradrages ved Skatteopgivelsen. Det fremgik af Finansministerens Udtalelse, at dette var en Indrømmelse til Partiet Venstre. Jeg maa sige, at den højtærede Finansminister er sluppet billig fra sin Indrømmelse, for saaledes som Lovforslaget er formet, vil det, at man fradrager Skatten, kun komme til at betyde, at Procenten bliver saa meget højere; der indvindes ikke noget for Skatteyderne ved, at de faar Lov til at fradrage den af dem betalte Ekstraskat i den Skatteindtægt, de opgive.

Dertil kommer, at der findes den i hvert Fald for mig at se nye Bestemmelse i dette Lovforslag, at hele Skattebeløbet skal opkræves paa to Gange, men saaledes at det store Beløb, 20 Mill. Kr., tages ved den første Opkrævning den 1. Oktober 1933, medens det mindre Beløb skal opkræves den 1. Februar 1934. Dette anser jeg for i høj Grad faretruende for Skatteyderne. Med de Erfaringer, man har gjort, er der stor Sandsynlighed for at man, hvis det viser sig, at Skatteyderne kan bære den store Afgift i Oktober, lettere vil faa Hjælp til at foretage en Forhøjelse af det mindre Skattebeløb, der skal betales den 1. Februar. Derfor maa jeg anse det for en i høj Grad uheldig Ordning saaledes at dele Skattebeløbet i to Dele, hvoraf den første er saa langt større end den sidste.

Ogsaa Forhøjelsen af Arveafgiften er meget betydelig, og vi har i Forvejen i vort Land en høj Arveafgift. Der er ogsaa det mærkelige ved denne Forhøjelse, at det er en midlertidig Forhøjelse, hvis Midlertidighed strækker sig til 3½ Aar. Jeg synes, man kunde have sparet Ordet „midlertidig“ i Lovforslagets Titel, for en Midlertidighed, der skal strække sig over 3½ Aar, er, tror jeg, i høj Grad problematisk. Vi har Erfaring for, at det er uhyre vanskeligt at faa nedsat Skatter og Afgifter, og naar en midlertidig Forhøjelse har været i 3½ Aar, skal der vist ganske særlige Forhold til, for at den paa-gældende Afgift skal blive nedsat. Dernæst er der den nye Bestemmelse, at Afgiftsforhøjelsens Provenu skal indgaa i Statens Driftsbudget. Den gældende Arveafgifts Provenu indgaaer i Formuebudgettet. At lade Provenuet indgaa i Driftsbudgettet maa jeg anse for i høj Grad uheldigt. Dette betyder en Opspising af Samfundets Kapital og tilmed paa et Tidspunkt, da der paa saa mange Maader gaar Svind i Samfundets Kapital, det vil sige i Erhvervslivets Driftsmidler. Det kan efter min Mening kun bidrage til atter at føre os et Skridt frem mod den almindelige Forarmelse, som allerede er i saa god Vækst; derfor bliver den nu foreslaaede Arveafgift, som naturligvis først og fremmest er en Byrde for den arbejdsberettigede, ogsaa fra et Samfundssynspunkt en højst uheldig Foranstaltning.

Det maa ogsaa forbavse os, at man ved Gennemførelsen af disse store Skatteforhøjelser stadig gaar udenom Beskatningen af Brugsforeningerne. Den Uret, der derigennem gøres Erhvervslivet, bliver naturligvis stærkt forøget ved den nye Byrde paa de selvstændige erhvervsdrivende. Jeg forstaar ikke, at man fra de tre Partiers